

## Protokol pro zápis kvalitativního dotazník

**Číslo**

**Datum** 2.2. 2012

**Skupina divadla**

MDB

**Vaše jméno** Eliška Lepťová, Eva Hanáková

### Demografické údaje o respondentovi

**Věk**

16 (roč. 1995)

**Pohlaví** Žena

**Studium**

pedagogická škola

**Povolání** studentka

### **Poznámky:**

- S divadlem se setkala v 9 letech
- Abonmá mají v rodině, čili ona sama osobně ho nemá

**Tak dáme takovou uvolňovací první otázku, co ráda děláš ve volném čase?**

Ráda chodím do divadla, ne tak věnuju se divadlu, takový spíš ty umělecký činnosti. Zpěv, tancování, kreslení a mimo jiné i škola.

**Jaké místo zaujímá kultura obecně ve tvém životě?**

Docela velký (smích), ne tak kultura je vlastně v mém životě docela už jako hodně od mala, takže si nedokážu představit, že bych měla nějaký život bez toho.

**A vzhledem k celkovému kulturnímu využití, jaké místo ve tvém životě zaujímá divadlo?**

No tak to asi ještě větší, ne tak divadlo...se vlastně od devíti se věnuju divadlu a chtěla bych to mít jako budoucí profesi, takže je to docela důležitá složka.

**A jaká divadla brněnská i mimo brněnská navštěvuješ nejčastěji?**

Nejčastěji Městské divadlo Brno, potom Národní v Brně a dál asi Divadlo Bolka Polívky a Husa na provázku.

**A jaké divadlo, třeba z hlediska prostoru nebo žánru preferuješ?**

Muzikál nebo činohru? Nebo jako obecně divadlo?

**No tak můžem jak obecně tak i konkrétně?**

Tak obecně spíš muzikál mám radši, je mi bližší, a co se týče divadla tak asi nejraději do Městského, protože mně přijde, že jsou tady nejlepší jako zpracování her a celkově i herci jsou na dost vysoké úrovni.

**Protože na to mají školu (smích).**

V Národním taky (smích).

**A jestli máš nějakého oblíbeného herce, tak sleduješ jeho působení i v mimo brněnských divadlech, kdyby hrál někde? Třeba vím, že Lukáš Vlček hraje v Ostravě, tak jestli sleduješ jako taky nějakého oblíbence, jestli někde hraje?**

Jakože vyloženě oblíbence asi nemám, ale spíš to beru podle toho koho znám, jakože ze známých, s kým sem třeba hrála nebo s kým se znám osobně, třeba Honza Sklenář nebo Jan Jackuliak a další takový, že vždycky ráda, nebo vím, jako že jsou to dobří herci, znám je osobně, takže vždycky ráda pojedu i třeba do té Prahy a podívám se na ně a třeba za nima dojdu a řeknu, že to bylo fakt super a tak.

**A když to teď jako vezmem přímo tady na to Městské divadlo, myslíš, že má jakoby nějaké určité specifikum, kterým se vymezuje vůči ostatním divadlům?**

Tak určitě má podle mě jedno z nejlepších vedení, které dokáže sehnat dobré hry, dokáže dobře vybrat a hlavně dobře obsadit, a i celkově co se týče kostýmů, mě přijde a zpracování a úrovně jakože na hodně vysoké úrovni.

**A podle čeho když jdeš na představení, tak podle čeho si vybíráš určité představení?**

Tak ani ne podle toho, jestli je to třeba činohra nebo muzikál, ale spíš podle žánru nebo jako no příběhu asi nejmí. Třeba dejme tomu, že ten Mozart co se tady uváděl, tak je mi to blížký to téma, znám ho, a řekla jsem si jo, že bych se na to ráda podívala, nebo Bídníci, který je světoznámý, tak na ně bych se taky ráda podívala.

**A když jdeš na to představení, čteš si předem recenze nebo nějaké... třeba i literární předlohu jestli čteš předem tu knížku?**

Vyloženě knížku, že bych si přečetla, to asi ne, ale recenze pokud mám možnost, tak si ráda přečtu. Je to asi lepší no, pokud si přečtu, že to vyloženě není dobrý a že to tam celý zmrvili, tak na to asi nepůjdu no.

**To mě zas ty negativní...no.**

No tak je to výzva no (smích).

**A seš spíš ten aktivní nebo pasivní divák? Zveš spíš ty do divadla nebo někdo tebe zve do divadla?**

No spíš jsem zvána, ale ráda se i podívám jakože sama, že bych si řekla, když mám možnost takhle.

**A jak rychle si vybíráš představení? Když to vezmem třeba na předprodej tady, tak jestli se díváš třeba na březen a už budeš stát tu frontu a víš, že půjdeš, anebo se rozhodneš odpoledne, že půjdeš prostě dneska večer do divadla?**

Záleží na tom jako kdy a co je to za představení. Třeba pokud je to nějaký míň známý představení, tak si spíš řeknu, že půjdu třeba ten den nebo že bych třeba zašla zítra, ale pokud je to třeba něco jako Mary Poppins tak si řeknu jo světoznámý, ráda bych to viděla tady v tom obsazení, tak si klidně vystojím tu frontu.

**A co tě vede k tomu, že chodíš do divadla? Divadlo jako divadlo nebo to bereš jako společenskou událost?**

Tak hlavně proto, že mi je to hodně asi blížký, a že mám hrozně ráda tu atmosféru toho divadla a ráda se podívám na příběhy jako těch jiných ztvárněných osob, který jsem vlastně nikdy nepotkala a v podstatě potkat nemůžu a je to podle mě rozhodně zábavnější kolikrát, než ta knížka. Že mi to někdo předvede a ještě na dobré úrovni.

**Pět set stránek textu ve dvou hodinách představení.**

(smích) tak nějak.

**A spojuješ divadlo s nějakou svojí společenskou událostí? Že se tam setkáš s přáteli, třeba se připravíš u kadeřnice a tak?**

Tak zas tak přehnaně asi ne, že bych si kvůli tomu zašla ke kadeřnici a měla nějakou róbu na sobě, ale jelikož mám většinu známých v divadle, tak jako ráda chodím do divadla i za těma přátelama, se pobavíme a potom řešíme to představení.

**A když ti třeba představení, na který chceš jít koriduje třeba s akcí typu Scooteři hrajou v Kajot aréně, tak na co se vydáš? Jdeš do toho divadla nebo jdeš třeba radši na nějakou svoji oblíbenou skupinu, když se vyskytne v Brně?**

Tak asi bych spíš zašla na tu skupinu, protože ty tady taky nejsou pořád že jo, a přece jenom divadlo jsou ty představení, že jo hrajou je víc krát, takže spíš bych šla na tu akci většinou.

**A kdyby to byla derniéra?**

Kdyby to byla derniéra, tak záleželo by taky na tom, jestli sem to viděla nebo ne, a jestli v tom třeba hraje někdo, třeba kamarád nebo tak. Tak určitě pokud by to bylo něco takovýho jako přátelé nebo tak, tak bych šla asi spíš do toho divadla.

**A když jdeš do divadla, sleduješ složení publika? Jak se kdo oblíká nebo jak kdo vypadá nebo reakce jejich na to představení daný?**

Docela často, zrovna třeba to oblíkání, tak neříkám, že by se mělo sedět v nějakých róbách nebo to, třeba bohatě stačí nějaká košile a kalhoty, ale rozhodně ne, což jsem taky někdy potkala, takový ty roztrhaný kalhoty, zašpiněný trička, ještě pro jistotu do první řady.

**A reakcí na daný představení?**

Jo, tak jakože obecně, když lidi si povídají, jo, to taky docela sleduju, že takhle se chodívám ptát nebo když slyším někoho koho znám, proč se mu to nelíbilo, tak jako i proč, aj argumentuju, no.

**A dokážeš tak nějak obecně srovnat třeba publikum tady v Městském a třeba v Mahence?**

Přijde mi celkem hodně jiný, protože mi přijde, že do Městského chodí všechny generace se dívat, za to v Mahence je tam spíš pro ty starší lidi, a jelikož se tam hraje ta klasika tak je jim taky bližší že jo, dvacetiletému klukovi nebo holce to nebude tak blízky nějaké třeba Hrubín (smích) a zajde si radši na muzikál, na nějakou pohádku nebo tak.

**Dneska když jsem jela v tramvaji, nějaký mládežníci tam seděli a teď najednou nějaká holčina na kamaráda, mám jít na Radúze a Mahulenu? Jak chceš, mně se nechce, tak nechod', no ale přece nepůjde zase sám...(smích).**

To je někdy zábava tohle no (smích).

**A když zůstaneme tady v Městském, tak máš nějaký nejsilnější zážitek z představení?**

Konkrétně?

**No tvůj jakoby co tě nejvíc zasáhlo?**

Mě se asi nejvíc tady z představení asi nejvíc líbilo Probuzení jara, je to sice takový smutný téma, ale zase jelikož v té době jsem nežila a tak, tak mě to přišlo takový docela dost nepochopitelný a když jsem si představila sebe sama v té roli té dívky vlastně, která nakonec zemřela, tak mně to přišlo takový no, i jsem se rozbrečela. Emotivní zážitek.

**A kdo a co tě přivedlo do divadla? Nebo k divadlu?**

No kdo, to byla náhoda, protože to jsem vlastně, když mi bylo devět, tak jsem chodila do takovýho sboru, mimochodem ta paní co to vedla tak její manžel tady hraje v orchestru a oznámila nám, že je tady konkurz na Zahradu divů, tak jestli náhodou se nechceme zúčastnit, tak jsme sem přišli a já jsem se nějakým omylem dostala, vůbec nechápu jak a pokračovalo to vlastně tím, že paní režisérka Burešová si mě vybrala do Kdyby tisíc klarinetů a tak nějak už jsem k tomu přirostla, že jsem se tomu věnovala a věnuju, a doufám, že věnovat budu.

### **A co tě vede k tomu, že navštěvuješ právě Městské divadlo nejčastěji?**

Možná i to bude to, že jsem se vlastně dostala v těch devíti sem, a že to jako byla taková moje první hra, ten úspěch před těma divákama, i když se netýkal jenom mě, že jo, nás tam bylo padesát (smích), ale jakože to bylo hrozně příjemný a ráda se sem vracím a vím, že tady nikdy nezkazím, i když půjdu na něco horšího, tak to nikdy nebude tak hrozný a ráda se na to podívám.

### **A dokázala bys vystihnout svoje pocity po dobrém a špatném představení, cos viděla někdy?**

Tak jsem radši, když vidím to hezčí představení i líp se mi usíná nebo tak, ale zase jsem jako ráda, že poznám ty chyby v tom špatném představení, že si řeknu jo, tady to třeba bylo špatně nebo tak, a dokážu prostě rozlišit to špatný, protože znám lidi, kteří že jim je prostě jedno, hlavně že jsou v divadle a vůbec jim nevadí, že je to prostě špatný a tak jsem za to zaplatila tolik peněz, tak nebylo to špatný, protože to bylo drahý.

### **A co tě v poslední době nadchlo nebo našťvalo nějaké představení?**

No, tak já jsme tady ty věci viděla víckrát povětšinou, ale co jsem viděla jednou, tak byl naposledy Jesus Christ Superstar, a to mě teda nadchlo, protože jsem nečekala, že to bude takovej obrovskej zážitek taky, tak úžasný těžký party a to všecko, a našťvalo...nejmíň se mně tady asi ze všeho, co jsem viděla, nelíbilo Chicago, protože mně přišlo, jako myslím si, že to šlo zpracovat i mnohem líp, že to prostě teda hlavně teda ta taneční stránka a když mně teda pár pánů řeklo, že i přes to, že měli na sobě tak málo oblečení, tak se jim to prostě nelíbilo, ty málo oblečení, že měli chuť odejít. Tak mně to přišlo teda hodně slabý na tohle divadlo no.

### **Ono i tím, že se to zkoušelo jenom tři týdny.**

Fakt?

### **To byla ta největší chyba na světověj muzikál.**

Nejhorší mně prostě přišlo i ten důvod, že jo, v původním je, že ona zastřelí nějak kvůli tomu, že jí nedal to angažmá, a tady ho zastřelí jenom kvůli tomu, že se jí prostě chtělo. Tam špatně ty vztahy a motivace celkově jako toho příběhu, že tam prostě chybí no.

### **A když jdeš na představení, tak jak moc se těšíš?**

Záleží na tom, co to je za představení, ale jo, vždycky se jako těším, docela hodně, do divadla prostě chodím ráda, takže vždycky se těším, někdy míň někdy víc, ale vždycky je to tak určitě na sedmdesát procent (smích).

### **A když si vybereš představení nebo jdeš na představení, připravíš se, tak na co se jakoby nejčastěji těšíš? Jestli na to obsazení, nebo když to rozlišíme na muzikál nebo na činohru?**

Muzikál je mi jako celkově bližší, ale zase i činohra, pokud je to dobrá komedii, třeba Dokonalá svatba nebo Charleyova teta, tak to je zase úplně něco jiného, a zase je to takový odpočinek od toho muzikálu, takže zase, jedno bez druhého by nemohlo být no. Takže se těším jakože asi...já nevím. Vždycky se těším (smích).

**A když jdeš na představení, vybíráš si jakoby podle obsazení?**

Když můžu, tak jo, když znám ty lidi, tak radši sem, když si můžu vybrat.

**A kdyby tady bylo úplně hrůzostrašný představení, který by bylo úplně pod průměrem, tak dokážeš si představit, že bys o přestávce odešla nebo bys to vydržela, jak to dopadne?**

To záleží zase (smích), já zastávám názor, že se nemá odcházet v polovině představení, protože můžou být, jo je sice hrozný, ale asi druhá půlka nebude lepší než ta první asi když teda...jakože první půlka může být sice hrozná, ale druhá může být sice ještě horší, ale zase může o chloupek lepší, ale myslím si, že je taky důležitý vydržet ty negativní zážitky celý a ne se zbytečně o ně ubírat, protože když ty budeš ten herec nebo něco takhle budeš na tom představení, tak taky to budeš muset vydržet.

**Možná už sem se na to ptala, ale ještě se zeptám jednou?**

Radši, do toho (smích).

**Co tě vede k návštěvě tady Městského divadla? Je to repertoár nebo setkání s přáteli nebo společenská událost?**

Asi ten zážitek z toho divadla, z toho představení nejvíc, a taky ty přátelé, to jsou asi dvě věci, který nejvíc.

**A vyhovují ti přestávky během představení?**

Jak u čeho, někdy je to potřeba, když je to fakt dlouhý, jako když má tři hodiny představení, tak bych asi nevydržela sedět, zvlášť u činohry, ale jako nevdá mi tam vyloženě.

**A navštěvuješ i buď před představením, nebo po představení divadelní klub, tady Nekonečno?**

Jo, jo, někdy jo, záleží na tom, když jdu sama tak ne, ale třeba když znám lidi nebo takhle, tak často sem si jdu sednout, hlavně v létě.

**A s kým nejčastěji chodíš do divadla? Rodina, přátelé?**

Asi nejvíc přátelé (smích), ne asi nejvíc s přáteli.

**A navštěvuješ i jiné brněnské kulturní instituce?**

Jako něco jiného než divadlo?

**Třeba kino, výstavy, festivaly?**

Výstavy málokdy, to spíš když to mám povinný ve škole, třeba kina teda taky málokdy, protože mi přijde, že prostě můžu si film koupit a podívat se doma, tak je to furt stejný, ale za to na divadle, i

když to představení vidím třeba pětkrát, tak je to pokaždé jiný, pokaždé je to jiný zážitek a pokaždé mám z toho jiný pocit, takže mě...spíš jako málokdy no.

**To se snažím vysvětlit našemu taťkovi, jenom když doma řeknu slovo divadlo, tak dostává husí kůži, a když mu řeknu, jdu na Bídničky, tak už zase a pokolikáté už, po pětadvacáté, a vždyť je to furt stejný, já říkám, není to furt stejný, minule třeba padala železná opona.**

(smích)

**V jednom představení, jsem byla na Štěpim, se pak jako do půlky jeviště spustila a nějaká hlásná paní tam hlásala pozor, pozor, evakuace nebo co.**

(smích) to našťve no.

**Ty nemáš abonmá že?**

Máme, u nás doma máme abonmá. My to máme spíš teda tak, že máme jedno a jelikož je na tom s časem každé trochu jinak, protože táta pracuje do noci, máma jak kdy, protože ta má jakože klienty, já jsem měla taneční, takže jsem třeba teď nemohla a brácha je na vejšce, takže taky neví, kdy má třeba různé zkoušky nebo přednášky, takže chodíme tak, jak máme kdo čas.

**A když to vezmem teda na to rodinné abonmá, takže chodíte i mimo abonmá nebo ne?**

Oni všichni tři chodí na abonmá, a já když třeba jsem pozvaná nebo tak, tak jdu ráda i mimo, protože mně to nestačí jednou za ten měsíc. Navíc stejně nevidím všechno, když se něco hraje už několik let, tak to nevidíš všecko a já to potřebuju vidět všecko (smích).

**Když jdeš na představení, tak asi si všímáš hereckých výkonů, ale i obecně té scény, scénografie nebo hudby a tak?**

Tak určitě je to první, čeho si asi všimnu, protože ty herecký výkon můžeš soudit až po představení, ale když vidím scénu, kde je to fakt jako hezký všecko a třeba i ty hudební zážitky nebo tak, třeba u toho Jméno růže, tam mi přišla úžasná ta hudba, tak to na mě působí ještě jako mnohem dojmem, jakože si říkám, že to jako udělali fakt dobře, je to takový, třeba i Muchova epopěj, tam teda té scény moc teda nebylo, ale zas tam byla aspoň ta hudba.

**To bylo taky první, co mě umocnilo, ve Jménu růže ta hudba.**

To dělal mamčin známej tu hudbu.

**Jsem si říkala, že někdy zajdu, jestli tady bude někde, on hrál na Koločavě na cimbál, zeptat se ho jestli to bude natáčet, protože to je fakt.**

To stojí za to no, to je asi nejlepší co jsem, jako co se týče, když to srovnám i s muzikálama, tak ta hudba je taková hrozně honosná. Co ještě?

**Já už jsme vyčerpala svůj repertoár.**

Improvizuj...(smích). Jsem si říkala, prej jak se pozná učitelka, podle tiků učitelkýho, tak herec se pozná podle toho, že vždycky na každou situaci zazpívá písničku z muzikálu (smích). Co jste si říkala předtím, než jste sem přišla, tak si řekni, na to mám (smích).

**To bude asi všechno, možná jsem se na něco ptala i dvakrát. Tak už se teda zeptám jen na tu biografii, na vzdělání, co studuješ?**

Studuji pedagogickou školu se zaměřením na mateřské školky.

**A ty jsi ročník?**

95.

**Děkuji za rozhovor.**

Já taky velmi děkuji za oslovení.